

Jaunieši, pavadiet vasaru Latvijā!

No 6. janvāra līdz 28. februārim Amerikas Latviešu apvienība pieņem pieteikumus dalībai prakses programmā *Pavadi vasaru Latvijā*. Prakses programma, kas tika izveidota 2015. gadā, dod iespēju ārpus Latvijas dzīvojošiem latviešu izcelsmes studentiem vasarā iegūt darba pieredzi Latvijas iestādēs un uzņēmumos. Piecu gadu laikā, pateicoties ziedotāju atbalstam, šajā programmā piedalījušies 78 jaunieši no ASV, Austrālijas un Kanādas. Sīkāku informāciju par prakses programmu var atrast apvienības mājaslapā: <https://alausa.org/musu-darbiba/mes-un-latvija/prakses-iespejas-latvija/>

« Es patiešām atcerēšos šo vasaru kā vislabāko manā mūžā ! »

Tā par Latvijā pavadīto vasaru saka jaunieši, kas pagājušajā vasarā piedalījās ALA prakses programmā Latvijā. Piedāvājam iepazīties ar spilgtākajiem deviņu praktikanu iespaidiem no 2019. gada Latvijā pavadītās vasaras, ko publicēšanai, pēc iespējas saglabājot jauniešu izteiksmes stilu, sagatavoja prakses programmas vadītāja Līga Ejupe un ALA Informācijas nozares vadītāja Tatjana Žagare-Vītiņa.

Sabīne Brunovska, strādāja Latvijas Investīciju un attīstības aģentūrā (LIAA)

Pagājušā vasarā es piedalījos “Pavadi vasaru Latvijā” prakses programā, un es varu teikt, ka tā bija vislabākā vasara manā dzīvē. Mana prakse bija LIAA (Latvijas Investīciju un attīstības aģentūrā), un es daudz iemācījos par to, kā kompānijas strādā *behind the scenes*. Tas ir neticami, cik daudz es iemācījos! Vislabāk man patika gatavošanās mūzikas festivālam “Kontaktor-2019”. Varēju parunāties ar ļoti daudziem interesantiem muzikantiem. Vispār, es domāju, ka LIAA bija perfekta izvēle man! Ļoti patika piedalīties arī festivālā LAMPA Cēsīs. Mēs varējām noklausīties dažādas lekcijas par biznesa idejām, parunāties ar kompāniju vadītājiem, dzirdēt par viņu piedzīvojumiem, strādājot un dzīvojot Latvijā. Mani ļoti iespaidoja tikšanās ar Ministru prezidentu Krišjāni Kariņu, kurš pastāstīja par savu dzīvi Amerikā un to, kā ir dzīvot Latvijā. Pēc tikšanās es tajā mirklī gribēju pārcelties uz Latviju. Es noteikti iesaku visiem vismaz pamēģināt dzīvot un strādāt Latvijā. Tas izmainīja manu dzīvi!

Nikolajs Pone, strādāja muzejā *Latvieši pasaulē (LaPa)*

Muzejs krāj priekšmetus, stāstus un dokumentus par Latviešu bēgļiem un izceļotājiem, kas ļauj parādīt viņu unikālos dzīves stāstus. Es strādāju kā pētnieku palīgs un krājumu organizētājs un daudz ko iemācījos par pētniecības metodēm un to, kā muzejs darbojas ar kolekcijas priekšmetiem. Tā kā esmu Amerikas latvietis, man ļoti gribējās vairāk uzzināt par šo tēmu un par to, kā ASV latviešu kultūra atšķiras no vietējo latviešu kultūras antropoloģiskā perspektīvā. Mana dzīve pagājušā vasarā Latvijā bija vienreizējs pārdzīvojums. Kopā ar trīs vislabākajiem draugiem dzīvojam uz Čaka ielas, un mums bija jāiemācās dzīvot kā Rīgas iedzīvotājiem. Pierast pie ikdienas rutīnas pirmās nedēļas bija samēra grūti, bet mēs ātri iemācījāmies, ko darīt vai nedarīt. Es katru dienu staigāju apmēram 40 minūtes uz darbu, pēc darba- uz Rimi veikalu nopirkt pārtiku. Mēs gandrīz katru vakaru aicinājām pārejos praktikantus uz mūsu dzīvokli, kur mēs kopā gatavojām vakariņas. Varētu pat teikt, ka mēs dzīvojām kā liela ģimene. Nedēļas nogalēs mēs parasti devāmies kādā ekskursijā uz laukiem vai turpat Rīgā. Visneaizmirstamākais bija mūsu *kempinga trips* uz Igauniju. Rīgā noīrējām mašīnas, aizbraucām uz Pērnavu un uz Tallinu, nakšņojām teltīs jūras krastā. ALA deva mums iespēju arī piedalīties uz festivālu LAMPA Cēsīs, kur mēs noklausījāmies vairākas diskusijas par politiku, sociālām problēmām un kultūru. Es nekad mūžā neesmu piedzīvojis tādu dinamisku atmosfēru, kur cilvēki ar pretrunīgiem uzskatiem mierīgi uzrunā viens otru. Amerikā tā notiek reti, tādēļ es to atceros kā vienu no maniem vismīļākajiem piedzīvojumiem. Tā kā mēs Latvijā dzīvojām divus mēnešus, daudzi praktikanti sameklēja savus radniekus. Es aizbraucu uz Jaunpili, kur manai ģimenei pieder zemes gabals. Tur atradu daudzas vēsturiskas lietas no kara laika, visinteresantākā bija ložu sašauta Vācu armijas ķivere. Tanī dienā satiku arī savu onkuli Pauli Galiņu Latviešu leģiona veterānu sapulcē netālu no Jaunpils. Tur dzirdēju daudzus stāstus par kara laiku un pat kopā ar pārējiem veterāniem dziedāju kara dziesmas. Tas bija ļoti emocionāls un vienreizējs notikums. Pirms pagājušās vasaras es domāju, ka mana saprašana par latvietību ir laba, jo es cītīgi mācījos latviešu skolā un Garezerā, bet tagad zinu, ka, lai to pilnīgi saprastu, jāpadzīvo Latvijā. Domāju, ka pēc šīs vasaras pārdzīvojumiem, mana latvietība ir stiprāka, mana latviešu valoda – labāka un mana latvieša dvēsele – pilnāka. Es domāju, ka arī pārējie praktikanti tā jūtas. Parasti es katras vasaras noslēgumā saku

- "Tā bija mana visneaizmirstamākā vasara", bet es tiešām domāju, ka vienmēr atcerēšu pagājušo vasaru kā vislabāko manā mūžā.

Pauls Švalbe, strādāja Latvijas Mākslas muzejā (LNMM)

Mākslas muzejā es visbiežāk strādāju informācijas punktā, bet man arī bija iespēja palīdzēt ar izstāžu aplūkošanu muzeja apgaitā kopā ar tehniķi, es pavadīju laiku arī kopā ar grafiku un gleznu restauratoriem un kolekcijas iekārtotājiem. Man pat bija iespēja palīdzēt ar mākslas darbu kartošanu un arī izbaudīt restaurācijas procesu. Man ļoti patika būt LNMM, strādāt tādā atmosfērā, kur bija patīkami iepazīties ar visiem kolēģiem. Visi bija ar mieru atbildēt uz maniem jautājumiem un bija vērtīgi arī strādāt Informācijas centrā un citur, kur es varēju palīdzēt citiem.

Tad kad man nebija jāstrādā, man bija iespēja baudīt latviešu ēdienu un arī baudīt Vecrīgu, apmeklējot galerijas un veikalus. Bija iespēja arī baudīt Latvijas mūziku, it sevišķi džezu un rokmūziku. Mēs bijām galveno koncertu festivālā Rīgas Ritmi, kur spēlēja brīnišķīga grupa no Ķīnas. Es iepazinos arī ar dažiem Latvijas muzikantiem.

Mūsu tikšanās ar Krišjāni Kariņu bija interesants pasākums. Viņam bija jāizlemj, kas ir mājas viņu uztverē, un viņam arī kādreiz bija grūtības saprast savu identitāti un to, kur viņš jūtas ērtāk. Viņu situācija jaunībā es vārēju salīdzināt ar savu situāciju un labāk saprast arī savu identitāti.

Talia Tomson, strādāja Latvijas Republikas Saeimā

Manas prakses laiks Saeimā bija īsa, bet vienreizēja dzīves pieredze. Es strādāju 20 dienas, man bija daudz iespēju mācīties un redzēt, kā valsts un parlaments darbojas ikdienā. Strādājot Protokola nodaļā, es redzēju, kā Saeimā koordinē ārvalstu oficiālās vizītes, un kā tās veicina attiecības ar citām valstīm. Es palīdzēju rakstīt ielūgumus, sagatavot dāvanas vēstniekiem un viesiem, tulkot Slovērijas parlamenta delegācijas programmu uz angļu valodu un veidoju mapītes foto studijā.

Viens no interesantākajiem notikumiem, ko man bija iespēja apmeklēt, bija Korejas Republikas Nacionālās asamblejas priekšsēdētāja sagaidīšana uz Latvijas un Igaunijas robežas. Šajā dienā man bija iespēja piedalīties ziedu nolikšanas ceremonijā pie Brīvības pieminekļa.

Man bija daudz iespēju apmeklēt dažādas komisiju sēdes, ieskaitot Juridiskās un Krimināltiesību komisijas sēdes, Eiropas lietu, Ārlietu un Baltijas lietu apakškomisiju sēdes. Manā pēdējā prakses nedēļā Saeimā, es apmeklēju ziemeļnieku un baltiešu konferenci. Tā bija angļu valodā (pirmā un vienīgā!) un es bija vienīgā praktikante, kas apmeklēja šo sēdi. Es arī apmeklēju Saeimas sēdes, kas notiek katru ceturtdienu. Viens notikums, ko es vienmēr atcerēšos, bija Valsts prezidenta vēlēšanas. Tā bija vēsturiska diena, un man bija liels gods būt klāt sēžu zāle.

Mana pēdēja diena darba bija 14. jūnijs. Trūkst vārdu, lai izteiktu, cik liels notikums šī diena bija manā dzīve. Manas mātes vecāki, mani vecvecāki, izbēga no komunistu deportācijām uz Sibīriju un nezināja, vai viņi kādreiz varēs atgriezties Latvijā, bet 29 gadus pēc neatkarības atjaunošanas, es -viņu mazmeita- varēju strādāt brīvā Latvijā. Es noliku ziedus pie Brīvības pieminekļa par godu komunistiskā genocīda upuriem. Es nekad neaizmirsīšu šo mirkli.

Esmu tik pateicīga par pavadīto laiku Saeimā un par visiem brīnišķīgajiem cilvēkiem, ar kuriem esmu satikusies. Liels paldies Amerikas Latviešu apvienībai par man doto vienreizējo iespēju strādāt un dzīvot Latvijā!

Solvita Kārklīņa, strādāja uzņēmumā Printful

Latvijā strādāju Printful mārketinga komandā. Es piedalījos sarunās, sanāksmēs, un prāta vētra grupās. Es daudz iemācījos par kompāniju, par latviešiem un pat par sevi. Bija grūtības, kā arī panākumi. Sākumā es nezināju, kā iesaistīties sarunās ar maniem pieaugušajiem latviešu kolēģiem. Mums nebija nekā kopīga, par ko runāt. Es ātri sapratu, ka daudziem interesēja iemesls, kāpēc es atbrauca strādāt uz Latviju. Es stāstīju, ka mani vecvecāki piedzima Latvijā un cik svarīga manai ģimenei ir latvietība. Pēc tam, kad kolēģi saprata manu stāstu, palika vieglāk. Es strādāju četras dienas nedēļā, no 9iem rītā līdz 5iem vakarā. Es rakstīju blogus, izsūtīju ēpastus un palīdzēju ar ikdienas darbiem. Dažreiz bija stresa pilnas dienas, citas bija ļoti patīkamas. Man bija iespēja aizbraukt ar tramvaju un redzēt Printful ražotni. Tā bija tik forša diena. Mani nofotografēja un es tiešām jutos kā daļa no kompānijas. Mēs visi praktikanti aizbraucām arī uz LAMPA festivālu Cēsīs. Visur bija teltis, un katrā teltī runāja par atšķirīgu, interesantu tēmu. Tur arī bija tik garšīgi ēdieni, mēs apēdām ļoti daudz saldējuma. Vēl viens foršs notikums bija

AmCham pikniks. Mēs organizējām un rīkojām labdarības pasākumu, citi praktikanti palīdzēja ar ēdienu un pārdeva biļetes. Vislabākais bija tas, ka pikniks notika Brīvdabas muzejā! Ārpus darba, es iepazīnos ar Latviju un ko nozīmē tur dzīvot. Mēs piedalījāmies Latvijas radio sarunā un intervijā. Mēs pirkām pārtikas preces turpat, kur vietējie iedzīvotāji. Mēs svinējām Jāņus kopā ar latviešiem. Mēs dziedājām korī pie Daugavas. Šī vasara bija vienreizēja un, ja man būtu tā iespēja, es gribētu attīt laiku un darīt to visu vēlreiz.

Aleksandrs Konters, strādāja Latvijas Nacionālajā bibliotēkā (LNB)

Latvijas Nacionālā bibliotēkā strādāju dažādās vietās - ar projektu *Zudusī Latvija*, audiovizuālajā centrā, arī pagrabā, kur restaurē grāmatas. *Zudusī Latvija* ir projekts (pieejams zudusilatvija.lv), kura mērķis ir atrast senas fotogrāfijas ar vēsturisku vērtību, tad tās digitalizēt un uzlikt internetā, lai ikviens var pētīt vēsturi un redzēt, kā izskatījās Latvija no 19. gadsimta beigām līdz mūsdienām. Mans uzdevums bija ieskanēt bildes un augšupielādēt tās mājaslapā. Tas bija ļoti interesants darbs, jo varēju redzēt, kā izskatījās ikdienā pagātnē. Audiovizuālajā centrā man bija līdzīgs darbs, organizēt skaņuplates un tad ierakstīt tās datubāzē. Kāds cilvēks LNB bija uzdāvinājis savu skaņuplašu kolekciju, man bija jāizskata visas 700 skaņuplates un jāatrod latviešu dziesmu un mūziķu ieraksti. Pirms es uzsāku šo darbu, man bija jānoskatās dokumentālās filmas par mūziku septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados un kā tā iespaidoja Dziesmoto revolūciju Latvijā 20. gadsimta astoņdesmito gadu beigās. Šis darbs bija viens no man mīļākajiem, jo es redzēju filmas un to, kā vairākas mūzikas grupas bija revolūcijas sākums, un tad turēju rokās viņu mūzikas skaņuplates. Pēdējā nedēļā mentore man iedevis iespēju restaurēt grāmatas. Dzīvot Latvijā bija neticams piedzīvojums. Es ceļoju pa Latviju kopā ar draugu Paulu Švalbi. Apciemojām viņa ģimeni Jūrmalā un Ērgļos. Jāņus svinēt mani uzaicināja draugi, kurus es satiku 3x3 nometnē Garezerā. Svinējām laukos kā īstie latvieši. Par to esmu īpaši laimīgs, jo tā bija viena no tām lietām, ko es vienmēr esmu gribējis piedzīvot, un tas tiešām bija neticami forši. Vakara sākumā bija vakariņas apmēram 100 cilvēkiem pie gara galda, pēc tam mēs visi aizgājām pie ugunsкура, kurš arī bija neparasti liels, apmēram tik augsts kā saimnieka māja! Visu caur vakaru bija nebeidzama līgošana, mēs gajām gulēt, kad saule jau bija uzlēkusi. Līgot ar draugiem, droši vien, bija vissmīļākā atmiņa no vasaras.

Tāpat kā visiem praktikantiem man bija jābrauc uz festivālu LAMPA Cēsīs, kas man tiešām patika. Šajā festivālā notiekas vairākas sarunas par visādiem tematiem, no politikas līdz tehnoloģijām un kā tas iespaido mūsu pašattēlu. LAMPA festivālā ir iespēja pamatot savus viedokļus mierīgā vidē, kā arī diskutēt problēmas un meklēt risinājumus. Būtu labi, ja tādām festivālam varētu atrast vietu Amerikā. Es domāju, ka tā ir fantastiska ideja, jo ir svarīgi sanākt kopā un sarunāties, nevis kliegt caur datoru.

Man un četriem citiem praktikantiem bija iespēja piedalīties Latvijas Radio 1 programmā *Globālais Latvietis*, kur mums jautāja par praksi un mūsu vasaru. Mēs visi bijām nervozi, bet galu galā sanāca ļoti labi.

Pagājušā vasarā man bija neticama iespēja dzīvot Latvijā divus mēnešus. Šajā laikā es iemācījos vairāk par savu latvietību un arī uzlaboju mazliet savu latviešu valodu. Bija daudz un dažādi piedzīvojumi, es satiku vairākus draugus, kurus es ceru drīz atkal apciemot. Es gribu pateikties manai mentorei Gintai Zalcmanei par palīdzību manā prakses vietā, ALA par šo lielisko iespēju, un Līgai Ejupei, jo viņa man pastāstīja par šo programmu un pierunāja to darīt.

Laura Spanier, strādāja Latvijas Universitātes fondā

Stiprās puses

Katru dienu man bija iespēja paveikt kaut ko jaunu, un no tā es daudz ko iemācījos. Esmu gandarīta ar savu projekta prezentācijas rezultātu. Visi iecerētie darbiņi tika virzīti ar konkrētiem mērķiem - gūt pieredzi un atbalstīt Latvijas Universitātes fonda darbību. Esmu ieguvusi lielu pieredzi izklājlapu darbos, projektu veidošanā, kā arī guvu lielisku pieredzi tulkošanā. Prakses sākumā bija grūti pareizi pārtulkot doto tekstu, jo latviešu valodas prasmes man nav tik izcilas kā vietējiem, lai gan ar laiku, komunicējot ar citiem, tās kļuva labākas. Katru dienu man bija iespēja iemācīties kaut ko dzīvei lietderīgu no kolēģiem, kā arī atjaunot un uzlabot manas latviešu valodas zināšanas.

Kopumā viss bija lieliski, lai gan viena lieta, ko es labprāt būtu vēlējusies savādāk, ir, lai man būtu noteikti termiņi dokumentu tulkošanai, kā arī es noteikti gribētu darīt vairāk darbu. Tā kā biju jaunā - sev neierastā kultūras darba vidē, sākumā bija ļoti grūti saprast, ko no manis vēlas. Likās, ka kolēģi runāja ļoti ātri un likās, ka dažreiz arī paliku nepacietīga un neapmierināta ar sevi, jo pietrūka latviešu valodas prasmju.

Šī prakse ir man devusi prasmes manai dzīvei, un tas man būs ļoti noderīgi. Tagad man ir pieredze ne tikai dažādos biroja darbos, bet arī personīgajā izaugsmē. Šīs prakses laikā es esmu iemācījusies domāt un darboties ārpus savas komforta zonas. Prakse sniedza man iespēju novērtēt savas spējas un intereses. Praksē ne tikai iemācījos darīt praktiskas lietas, bet arī komunicēt tā, lai kolēģi mani saprastu. Es iemācījos, kā pavadīt manas nedēļas lietderīgi pēc savu kolēģu ieteikumiem. Visspilgtāk man atmiņā paliks ieskats par jaunā projekta prezentāciju jaunajā dabas ēkā un arī sadarbošanās ar kolēģiem.

Dāvis Berkolds, strādāja Amerikas Tirdzniecības palātā Latvijā (AmCham Latvia)

Mana vasara Latvijā no pirmās dienas bija tik neticamiem piedzīvojumiem pilna! Ar AmCham Latvia es varēju satikties kopā ar citām kompānijām. Es biju administrators viņu *Facebook* lapā, kur informēju par visiem notikumiem. Biju programmas vadītājs AmCham ASV Neatkarības piknikam un kopā ar Solvitu Kārklīņu palīdzēju uzstādīt kioskus. Man bija prieks dzīvot ar draugiem Aleksandra Čaka ielā. Nebiju Vecrīgā, bet biju pietiekami tuvu, tā kā varēju staigāt visur. Mani vismīļākie restorāni bija *Melnie Mūki* un *Deli Snack*. Mums arī bija grupas izbraukums Igaunijā, kur izstaigājām Tallinu un Valgu. Darba dienu vakaros gāju paēst un *pačilot* ar citiem prakses dalībniekiem. Kad nebija darba, braucām ar vilcienu uz Jūrmalu pavadīt dienu vai ar autobusu uz Kolku. Šī bija mana vismīļākā vasara, un es to vienmēr atcerēšos.

Jēkabs Hayes, strādāja SIA Aerodium

Pavadi vasaru Latvijā prakses programmas ietvaros es gandrīz septiņas nedēļas uz pilnu slodzi (no 9:00-18:00) strādāju SIA Aerodium kā praktikants būvinženieris. Tiem, kas nezina, SIA Aerodium nodarbojas ar vertikālu vēja tuneļa dizainu un konstruēšanu. Ar šiem tuneļiem cilvēkiem tiek dota iespēja pacelties gaisā un lidot. Sajūta ir, kā lecot ar izpletņiem no lidmašīnas, bet patiesībā viss notiek tikai dažus metrus virs zemes.

Dienas aizvadīju, strādājot gandrīz tikai pie datora, bet darbi bija interesanti un prasīja piepūli. Neiedziļināšos sīkumos bet, pateikšu, ka starp atbilstošo Eiro kodeksa standarta lasīšanu, datu atrašanu un apkopošanu un pārbaudēm, pirmais

darba uzdevums aizņēma vairākas nedēļas. Kaut mana darba vadītājs pateica konkrētas pamatlietas, kas bija nepieciešamas jaunajās programmās un dokumentos un darba tapšanas gaitā laiku pa laikam uzmeta aci, kā arī prasīja dažas lietas izmainīt, man tika dota brīvība izpausties un pašam pieņemt lēmumus. Man bija uzdots arī pašam noorganizēt un novadīt sapulci, kurā paskaidroju un parādīju pārējiem uzņēmuma inženieriem un departamenta vadītājam, kuriem vēl nebija nācies saskarties ar šiem resursiem, kur tos atrast un kā tos lietot. Pats labākais visā procesā bija tas, ka līdz prakses noslēgumam varēju redzēt, ka manus aprēķinus apstiprināja un sāka lietot arī citi biroja darbinieki. Tas manī radīja patiesu prieku un lepnumu par paveikto.

Trešajā darba nedēļā nolēmu pagarināt prakses termiņu, man bija iespēja arī pamēģināt vēl citus, nedaudz sarežģītākus uzdevumus. Saprast tos prasīja ilgāku laiku, bet galu galā ieguvums bija liels.

Kā liels bonuss šajā papildu laika posma vidū bija tas, ka man uz divām dienām ļāva izsprukt no biroja, uzvilkt galvā ķiveri, paņemt rokās skrūvgriezni un piedalīties tuneļa montēšanā. Pat paspēju diriģēt ceļamkrānu! Vēlāk, kad tunelis bija līdz galam uzcelts, dabūju arī piedalīties tuneļa testos, kur ar sarežģītiem aparātiem pārbaudīja dažādus tuneļa darbības parametrus. Tas viss bija ļoti interesanti!

Protams, lielu daļu no prakses piedzīvojuma veidoja mani kolēģi un uzņēmuma gaisotne. Arī šajā ziņā izdevās, jo kolēģi bija runīgi un draudzīgi, un uzņēmuma gaisotne bija brīva un forša. Kaut izjutu to, ka neesmu no Latvijas, jutos, ka mani uzņēmumā pieņēma kā savējo, īpaši, kad ik pa laikam gadījās būt par kāda joka upuri.

Pateicoties praksei, es, bez šaubām, papildināju savu latviešu valodas vārdu krājumu, īpaši tehniskos terminus, un uzlaboju valodas spējas. Es nekad nebiju mācījies matemātiku, mehāniku vai fiziku latviešu valodā un, kā biju paredzējis, valodas jautājums darbā bija ļoti būtisks. Es pavasarī nedaudz papētīju latviešu tehnisko vārdnīcu internetā un centos iegaumēt vārdus, ko vajadzēs darba gaitās; svarīgākos pierakstīju papīra lapā, ko paņēmu līdz uz darbu. Neskatoties uz to, pirmās divas, trīs nedēļas es tāpat knapi spēju noturēt elementāru sarunu par tēmu. Man pietrūka tik daudz vārdu, ka bieži aizķēros teikuma vidū un laika spiediena dēļ neatlika nekas cits, kā pāriet uz angļu valodu. Es, protams, pēc tam pajautāju, kā pateikt to, ko biju domājis, visu pierakstīju un lēnā garā iemācījos. Līdz prakses

beigām uz špikerīša bija apmēram septiņdesmit vārdi. Laimīgā kārtā kolēģi bija pacietīgi un saprotoši.

Atskatoties uz prakses darba piedzīvojumu, esmu ļoti apmierināts un pateicīgs. Iegūtā pieredze bija plašāka, dažādāka un bagātāka, nekā biju sagaidījis. Man nekad īsti nepietrūka, ko darīt, man uzticēja arī pietiekami atbildīgus uzdevumus. Pateicoties savam vadītājam, esmu gatavāks savam pēdējam mācību gadam universitātē un arī nākotnes darba intervijām un darbiem. Es iepazinos arī ar foršiem cilvēkiem (varbūt pat nākotnes kolēģiem – kurš to lai zina!), papildināju savu latviešu vārda krājumu un uzlaboju valodas spējas. Varbūt pats galvenais ieguvums bija, ka šī pieredze man ir iedevusi iedvesmu un sajūsmu par savu mācību lauku, kas man agrāk pietrūka. Šī bija mana pirmā pieredze, strādājot inženierzinātņu laukā un pielietojot visu, ko esmu līdz šim iemācījies. Šogad es pirmo reizi ar sajūsmu atgriezos universitātē, un man ir lielāka vēlme mācīties. Un protams, gandrīz aizmirsu – es iemācījos lidot!!

Tā kā strādāju uz pilnas slodzes darbu, darba dienas vakaros neko īpašu nedarīju, atskaitot trešdienas vakarus, kad gāju uz dančiem Folkbāra Ala pagrabā. Lielākie notikumi notika tieši nedēļas nogalēs. Parasti braucu ar riteni līdz Vecāķu pludmalei, staigāju pa Rīgas ielām, fotografējot dažādas ainas, vai ciemojos pie radiem. Es arī apmeklēju dažus foršus organizētus pasākumus, ieskaitot sarunu festivālu LAMPA un *American Chamber of Commerce* rīkoto ASV neatkarības dienas atzīmēšanas pikniku.

LAMPA festivālā ieklausījos ieteikumos uzņēmējiem no dažiem Latvijas biznesa varoņiem, uzzināju šo to par to, kā nauda iespaido garīgo veselību un satiku dažus Latvijas specdienesta Omega zaldātus. Festivāls bija ļoti labi apmeklēts. Vienīgais, ap vakariņu laiku sapratu, ka biju mazliet pārpratis festivāla domu. Laikam biju iedomājies, ka arī varēšu piedalīties kādā diskusijā dziļākā līmenī, ne tikai jautāt jautājumus pie sarunas vai lekcijas beigām. Nolēmu paņemt pauzi un pastaigāt par pļavām pie parka robežām. Sāku lasīt atkritumus, un nepagāja ilgs laiks, līdz man piebiedrojās sieviete ar diviem bērniem. Runājot un lasot atkritumus, nogājām labu gabalu kopā un piepildījām pilnus divus pārtikas maisus!

Otrs pasākums, ko apmeklēju, bija ASV Neatkarības dienas atzīmēšanas pikniks, notika Brīvības muzejā, tieši Juglas ezermalā, tikai nedēļu vēlāk. Tur es un pārējie praktikanti strādājām par brīvprātīgiem palīgiem. Pats biju pieteicies strādāt

alus teltī. Strādājot gāja jautri un teltī satiku gandrīz katru piknika apmeklētāju. Bija interesanti redzēt, kā ārzemēs atzīmē mūsu valsts Neatkarības dienu un palīdzēt to sarīkot, bet galvenais, bija amizanti noskatīties, kā McDonald's Latvija cepa hamburgerus brīvā dabā uz īstas krāsns. Kad beidzot tiku pie sava hamburgera, es to kārtīgi izbaudīju.

Šis, protams, nebija viss, ko paspēju izdarīt vasarā, bet to visu aprakstīt nebūtu reāli. Nepastāstīju par medībām, to, ka uz nedēļu dziedāju korī Balsis, apmeklēju sava brālēna kāzas un piedalījos 42. *Sveika, Latvija!* ceļojuma grupā kā audzinātājs. Īsi sakot, vasara bija pilna ar foršiem notikumiem un piedzīvojumiem, tāpēc ļoti pateicos, ka ALA man piešķīra šo iespēju!